

REGÂİB GECESİ*

Eüzü bi'llâhi mine'ş-şeytâni'r-racîm.

B'ismi'llâhi'r-rahmâni'r-rahîm.

El-hamdü li'llâhi rabbi'l-âlemîn... Hamden kesîren tayyiben mübâreken fîh... Kemâ yebağî li-celâli vechihî ve li-azîmi sultânih... Ve's-salâtü ve's-selâmü alâ hayri halkihî sey-yidinâ muhammedin ve alâ âlihî ve sahibihî ve men tebiahû bi-ihsânin ecmaîn... Emmâ ba'd.

Muhterem kardeşlerim!

Peygamberimiz SAS bir hadis-i şerifinde buyurmuş ki:

“—Kul bir dua ettiğî zaman, o dua semâda asılı durur. O kul bana salât ü selâm getirmediğe, dergâh-ı izzete vâsıl olmaz.”

Ayet-i kerimede de buyruluyor ki, *bi'smi'llâhi'r-rahmâni'r-rahîm*:

إِنَّ اللَّهَ وَمَلَائِكَتَهُ يُصَلُّونَ عَلَى النَّبِيِّ يَا أَيُّهَا الَّذِينَ
أَمَنُوا صَلُّوا عَلَيْهِ وَسَلِّمُوا تَسْلِيمًا

(الأحزاب: ٥٦)

(*İnna'llâhe ve melâiketehû yusallûne ale'n-nebiyy, yâ eyyühe'llezîne âmenû sallû aleyhi ve sellimû teslîmâ*) “Allah CC ve melekleri Rasûlüllah'a salât ederler. Ey iman edenler, siz de Rasûlüllah'a salât eyleyin, selâm getirin!” (Ahzab, 33/56)

* Bu konuşma; Merhum Dr. Metin Erkaya tarafından, titizlikle çalışılarak metne dönüştürülmüştür. Mekanı Cennet olsun.

*Allâhümme salli alââ, seyyidinââ...
Muhammedini'nnebiyyi'l-ümmiyyi ve alâ...
Aalihiii, ve sahibihiii, ve sellim... (3 defa)*

Allah-u Teâlâ Hazretleri, Rasûlüllah Efendimiz hürmetine ibadetlerimizi kabul eylesin... Şefaatine bizleri nâil eylesin...

Allâhümme salli salâten kâmileten ve sellim selâmen tâmmâ, alâ seyyidinâ muhammedini'llezî tenhallü bihi'l-ukad, ve tenfericü bihi'l-küreb, ve tukdâ bihi'l-havâicü ve tünâlû bihi'r-ragâibü ve `hüsnü'l-havâtim, ve yüsteska'l-gamâmü bi-vechihî'l-kerîm, ve alâ âlihî ve sahibihî fî külli lemhatin ve nefesin bi-adedi külli ma'lûmin lek...

*Allâhümme şeffi'hu fînâ bi-câhîhî indek...
Allâhümme şeffi'hu fînâ bi-câhîhî indek...
Allâhümme şeffi'hu fînâ bi-câhîhî indek...*

Allah-u Teâlâ Hazretleri, şu mübarek cuma gecesinde, Regâib kandili gecesinde, şimdiye kadar yapmış olduğumuz günahlardan bizi pâk eylesin... Bize tevbe-i hakikî nasib eylesin... Günahlarımızı afv ü mağfiret eylesin...

Buyurun, bilerek bilmeyerek işlediğimiz cümle günahlarımıza diyelim:

Estağfiru'llâh... (25 defa)

Estağfiru'llâhe'l-azîm, el-kerîm, er-rahîm, ellezî lâ ilâhe illâ hû, el-hayye'l-kayyûme ve etûbü ileyh, ve es'elühü't-tevbete ve'l-mağfirete ve'l-hidâyete lenâ, innehû hüve't-tevvâbü'r-rahîm... Tevbete abdin zâlimin li-nefsihî, lâ yemlikü li-nefsihî, mevten ve lâ hayâten ve lâ nüşûrâ...

Allâhümme ente rabbî, lâ ilâhe illâ ente halaktenî, ve ene abdûke ve ene alâ ahdike ve va'dike mesteta'tü, eüzü bike min şerri mâ sana'tü, ebûu leke bi-ni'metike aleyye ve ebûu bi-zenbî, fağfirlî feinnehû lâ yağfiru'z-zünûbe illâ ent...

Allâhümme ente'l-melikü, lâ ilâhe illâ ente sübhâneke ve bihamdik... Ente rabbî ve ene abdük... Zalemtü nefsi kesîrâ... Fa'teraftü bi-zenbî, fağfirlî zünûbî cemîâ... Feinnehû lâ yağfiru'zzunûbe illâ ent...

Ve'hdinî li-ahseni'l-ahlâk. Lâ yehdînî li-ahsenihâ illâ ent... Va'srif annî seyyiehâ, lâ yasrifu annî seyyiehâ illâ ent... Lebbeyke ve sa'deyk, ve'l-hayru küllühû fî yedeyke ve ileyk... Ve's-şerru leyse ileyk... Ene bike ve ileyk... Tebârekte rabbî ve teâleyt, estağfiruke ve etûbü ileyk...

İlâhi yâ Rabbi, ilâhi yâ Rabbi, ilâhi yâ Rabbe'l-âlemîn!.. Benim mes'uliyet çağımdan, sinn-i bülûğumdan bu güne kadar gözümden, kulağımdan, elimden, ayağımdan ve sâir âzâ ve cevârihimden senin rızana mugâyir günah, kusur, kabahat, isyan, her ne vâkî olduysa ben onların cümlesine nâdim oldum, pişman oldum, tevbe eyledim, bir daha etmemeye azm ü cezm ü kasd eyledim. Şu mübarek akşamda, yâ Rabbi tevbemi kabul eyle...

Estağfiru'llâh, estağfiru'llâh, estağfiru'llâh... Bi-adedi külli'stiğfârin istağferahü'l-müstağfirûn.

Sübhâneke'llâhümme ve bi-hamdik. Eşhedü en lâ ilâhe illâ ente yahdeke lâ şerîke lek.

Estağfiruke ve etûbü ileyk.

Âmentü bi'llâh, ve bimâ câe min indi'llâh... Ve âmentü birasûli'llâh SAS, ve bimâ câe min indi rasûli'llâh...

أَمَنْتُ بِاللَّهِ وَمَلَائِكَتِهِ وَكُتُبِهِ وَرُسُلِهِ وَالْيَوْمِ
الْآخِرِ وَبِالْقَدَرِ خَيْرِهِ وَشَرِّهِ مِنَ اللَّهِ تَعَالَى
وَالْبَعْثُ بَعْدَ الْمَوْتِ حَقٌّ أَشْهَدُ أَنْ لَا إِلَهَ إِلَّا اللَّهُ
وَأَشْهَدُ أَنَّ مُحَمَّدًا عَبْدُهُ وَرَسُولُهُ

Âmentü bi'llâhi ve melâiketihî ve kütübihî ve rusulihî ve'lyevmi'l-âhiri, ve bi'l-kaderi hayrihî ve şerrihî mina'llâhi teâlâ, ve'lba'sü ba'de'l-mevti hakkun, eşhedü en lâ ilâhe illa'llâh ve eşhedü enne muhammeden abdühû ve rasûlüh...

Allâhümme innî ürîdü en üceddide'l-îmâne ve'n-nikâha tecdîden bi-kavli lâ ilâhe illa'llâh, muhammedün rasûlü'llâh. Eşhedü en lâ ilâhe illa'llâh, ve eşhedü enne muhammeden abdühû ve rasûlüh...

a. Ramazan Ayının Müjdesi

Aziz ve muhterem kardeşlerim!

Şimdi biz Receb ayının içindeyiz, ilk haftası içindeyiz. Receb'in hilâli şu mavi gökyüzünde, dışarıda pırıl pırıl parlıyor. Peygamber SAS Hazretleri, Üç Aylar geldiği zaman:

اللَّهُمَّ بَارِكْ لَنَا فِي رَجَبٍ وَشَعْبَانَ وَبَلِّغْنَا رَمَضَانَ

(طس. هب. حل. كر. والديلمي عن أنس)

(*Allàhümme bârik lenâ fî recebe ve şa'bân, ve belliğnâ ramedàn*)¹ diye dua eylerdi. “—Yâ Rabbi bize bu Receb ayını ve Şa’ban ayını mübarek eyle... Hayırlı, bereketli bir ay eyle bizim hakkımızda... Bunun hayrından, bereketinden bizi gâfil eyleme... Bizi yanlış yollarda ömür sürmeye devam ettirme... Ramazan’a eriştir yâ Rabbi!” diye, biz de Rasûlüllah SAS’in duası gibi dua eder; senden bu ayın, Şa’ban ayının hayrını, bereketini isteriz. Bu Receb ayının ilk cuma gecesi... Eğer Receb’in biri cumaya rastlarsa, birinci günü olur. Receb’in biri, geçen hafta cumartesi günü olduğu için, bekledik cuma günü akşamına kadar, yâni bu vakte kadar... Receb’in ilk cumasına Regâib Gecesi derler. Ecdâdımız bunu böyle camilerde kandiller yakarak, hayırlar yaparak, tesbihler çekerek, zikirler ederek camilerde öyle şevkle kutlamışlar, öyle tatlı girmişler ki bu mübarek ayın içine... Allahu Teâlâ Hazretleri o aşkı, o muhabbeti, o Allah-u Teâlâ Hazretleri’ne cân u gönülden ibadet etme duygusunu, zevkini, safâsını bizlere de ihsân eylesin...

¹ Ahmed ibn-i Hanbel, *Müsned*, c.I, s.259, no:2346; Taberânî, *Mu’cemü’lEvsat*, c.IV, s.189, no:3939; Beyhakî, *Şuabü’l-İman*, c.III, s.375, no:3815; Ebû Nuaym, *Hilyetü’l-Evliyâ*, c.VI, s.269; Bezzâr, *Müsned*, c.II, s.290, no:6494; İbn-i Asâkir, *Târih-i Dimaşk*, c.XXXX, s.57; Deylemî, *Müsnedü’l-Firdevs*, c.I, s.485, no:1985; İbn-i Asâkir, *Mu’cem*, c.I, s.161, no:309; Enes ibn-i Mâlik RA’dan. *Kenzü’l-Ummâl*, c.VII, s.138, no:18049; *Keşfü’l-Hafâ*, c.I, s.211, no:554; RE. 532/10; *Câmiü’l-Ehâdîs*, c.XXXIII, s.24, no:35704, 36125.

Burada, bu mübarek akşamda iki tane hayır, iki tane nur üst üste geliyor. Birisi Receb'in hayrı, bereketi, güzelliği; ötekisi cuma gününün hayrı, bereketi, güzelliği... İki hayır bir araya gelince, (*nûrun alâ nûr*) oluyor. Nur üstüne nur, bereket üstüne bereket oluyor.

Bilirsiniz, hacda da eğer Arafe günü cuma gününe rastlarsa, yâni hacılar Arafat dağına çıktıkları zaman cuma günü oluverirse, yetmiş hac sevabı var deniliyor. İki sene, üç sene önce öyle oluverdi; bütün her taraftan hacılar nasıl sükun ettiler, yığıldılar, yetmiş haccın bereketine erelim diye.

Bu cuma mübarek bir gündür. Çok mübarek bir gündür. Receb ayı da mübarek bir aydır. Bu Receb'in ilk cuma günü ister birine rastlasın, ister altısına rastlasın, Regâib Gecesi oluyor. Melekler buna rağbet etmişler. Bunun içinde Allah-u Teâlâ Hazretleri'nin ikramı çoktur, hayırları, bereketi çoktur.

Ramazan ayının müjdesidir bu kandil. Bu yolun üzerinde bu mübarek ışıltı, bu mübarek nur, Ramazan ayının ışıltısıdır. Ama biz Ramazan ayına birden bire giriversek, ticaretimizin gürültüsü içinde, dünya telâşlarımızın arasında, aklımızı başımıza devşirmeden, işin içyüzüne kendimizi hazırlamadan, birden Ramazana giriversek, Ramazan'da bile aklımız başımıza gelmez. Ta Ramazan çıkar gider de, "Hay Allah! Biz bu güzel ayı kaçırmışız." diye hayıflanıp diz döğeriz.

Ama Receb'den başlıyor bu iş, mübarek Regâib

Kandili'nden başlıyor. Bu ayın 27'sinde de Peygamber SAS Hazretleri'ne Mi'rac nasib olmuş.

Sen ki Mi'rac eyleyip kıldın niyâz, Ümmetin mi'racını kıldım namaz.

Bizim de inşâallah bu Receb ayının hayrından, bereketinden faydalana faydalana, bakalım namazlarımız Mi'rac gibi tatlı, feyizli olacak mı?.. O gayretin içine girelim!..

Peygamber SAS, kendisi zâten Allah-u Teâlâ Hazretleri medhetmiş yaratmış, her şeyi güzel! Yüzü güzel, siması güzel, huyu güzel, hâli güzel, sıfatı güzel, vazifesi güzel, şerefi güzel, mevkiî güzel, makamı güzel, her şeyi güzel amma; bu Receb ayı geldiği zaman, gene ibadetine biraz daha fazla güzellik katıp, daha da fazla ibadet ederdi. Çok oruç tutardı bu Receb ayında...

Biliyorsunuz oruç, usûlüne uygun tutulduğu takdirde, âdâbına riayet edildiği takdirde, Allah-u Teâlâ Hazretleri'nin çok sevdiği bir ibadettir. Sabır ibadetidir. İnsan kendisini tutmasını öğrenecek. İradesini kuvvetlendirmeyi öğrenecek. Allah'ın nimetleri karşısında durduğu halde, onlardan Allah rızası için vazgeçmesini öğrenecek. "Karşıda nimet var ama, ben Rabbimin rızasını daha çok severim, vazgeçiyorum!" diye diye, sonunda Allah'ın rızasına uygun olmayan şeyler için sağlam durabilecek, şeytanın oyununa gelmeyecek.

Allah rızası için, çok şeylerden vazgeçebileceğiz. Malımızdan vazgeçeceğiz, icabında canımızdan vazgeçeceğiz... Tabii oraya gelmeden keyfimizden vazgeçeceğiz, tembelliğimizden vazgeçeceğiz, kusurlarımızdan vazgeçeceğiz. Allah-u Teâlâ Hazretleri için fedakârlık etmeyi öğreneceğiz. Sevgi nasıl ölçülür?

“—Filânca arkadaşımı ben çok seviyorum.”
Neden seviyorsun?..

“—Çok fedâkâr. Yemez, bana yedirir. Etrafımda pervane gibi döner. En sıkıntılı zamanımda yanıma gelir...”

Tamam, vefâlı arkadaş imiş, senin için fedâkârlık yapıyor.

Müslümanın da Allah’a iyi kul olduğu fedâkârlılığıyla ölçülecek. Bakalım Allah rızası için nelerden fedâkarlık yapabiliyor?..

Şimdi şu İslâm âleminin hâline, şöyle bir başınızı çevirip bakıverin: Irak ile İran, şu mübarek gecede bile savaşıyor [1985]. Neden?.. Nefisler var ya insanların içinde, insanların en büyük düşmanı o nefislerdir. O nefisler dünya sevgisinden, zevklerden, safâlardan, lezzetlerden dolayı başkasının canına bile kastediyor. Hiç bir şey tanımıyor, kayıt tanımıyor, duvar tanımıyor, engel tanımıyor. O nefis, ille o istediğini elde edeceğim diye, her türlü hatayı yapmaya girişiyor. O nefislerin terbiye olması lâzım!

Eğer İran’ın idarecileri, Irak’ın idarecileri iyi müslüman olsa, olmaz bu iş. O da müslüman, o da müslüman... Bir silâh patladığı zaman, atan

da müslüman, kurşunu yiyen de müslüman oluyor.

Bunlar hep nefislerin terbiye edilmemesinden, iradelerin zayıf olmasından, Allah yolunda fedâkârlık yapılamamasından oluyor.

İşte, Allah yolunda fedâkârlık yapmayı öğreneceğiz. Allah rızası için, Allah'ın emirleri ne ise, hoşumuza gitse de, gitmese de ona tâbi olacağız.

Kur'an-ı Kerim'de Allah-u Teâlâ Hazretleri buyurmuş ki:

عَسَىٰ أَنْ تَكْرَهُوا شَيْئًا وَهُوَ خَيْرٌ لَّكُمْ وَعَسَىٰ

أَنْ تُحِبُّوا شَيْئًا وَهُوَ شَرٌّ لَّكُمْ

(البقرة: ٢١٦)

(*Asâ en tekrehû şey'en ve hüve hayrun leküm, ve asâ en tuhibbû şey'en ve hüve şerrun leküm*)
“Bazı şeyler vardır ki, siz onu sevmezsiniz, beğenmezsiniz ama, o sizin için hayırlıdır. Bazı şeyler vardır ki, siz onu istersiniz ama, o sizin için şerdir.” (Bakara, 2/216)

Onun için biz keyfimizle, zevkimizle hareket etmeyeceğiz. Allah'ın iradesine teslim olacağız. Müslüman ne demek?.. Allah-u Teâlâ Hazretleri'nin iradesine kendisini teslim etmiş kişi demek.

“—Yâ Rabbi, ben senin iradene teslim oldum.”

Nasıl askerlik çağı gelmiş olan bir genç, askerlik

şubesine çantasını alıp, gidip de:

“—Ben askerliğimi yapmaya geldim, teslim oldum, nereye gönderirseniz giderim.” diyor zamanımızda; oradan ölçün!

Allah-u Teâlâ Hazretleri’ne teslim olması lâzım Müslümanların... Allah’ın emirlerini başının üstünde, öpüp başına koyarak tutması lâzım ki, İslâm Alemi hayırla, feyizle, bereketle dolsun. İşte onun tatbikatı...

Şimdi Allah-u Teâlâ Hazretleri bizi bu mübarek geceye erıştirdi. Nice seneler de sıhhatle, afiyetle erıştirsın... Amma böyle seneden seneye bir şeyin gelmesi, bize bir başka şeyi hatırlatmıyor mu?.. Geçen sene aramızda olan insanların hepsi şimdi var mı?..

Bu sene burada olan insanların hepsi bir dahaki sene Regâib Kandili’nde burada olabilecekler mi; veyahut, burada olmasalar dünyada olabilecekler mi? Böyle şeylerin mükerreren, tekrar tekrar dönüp gelmesinden ibret alacağız.

Bak hava karardı, ama gündüz ortalık aydınlıktı. Güneş battı gitti. Yarın sabah gene doğacak. Sabah oluyor, akşam oluyor, sabah oluyor, akşam oluyor... İnsanın ömrü de, doğuşu sabah dersek, ölümü akşam. İşte bize bir ibret daha!.. Nasıl bu gündüzler akşam oluyorsa, bu ömürler de bitecek. Nasıl bu mübarek aylar, geceler, kandiller böyle seneden seneye karşımıza geliyorsa, bir dahaki seneye çıkamayanlar olacak. Allah bize iman selâmetliği versin... Geçen seneden bazı kimselerin bu seneye yetişemediği gibi, Allah-u Teâlâ Hazretleri’nin takdiri üzeri-

mize gelecek, içimizden bazıları da bir dahaki sene bu vakte erişemeyecek.

Onun için Rabia-yı Adeviyye gibi (*Rahmetu'llâhi aleyhâ*) öyle diyelim kendimize:

“—Ey nefis! Senin bir garantin var mı, bir dahaki sene Regâib Kandili'ne çıkmaya?.. Garantin yok... Gel bu sefer işi başından ciddi tut! Bu işe başından sağlam, sıkı sarıl ve bu Üç Aylar, bu mübarek mevsim, Receb, Şa'ban, Ramazan; Receb ekim ayı, Şa'ban bakım ayı, Ramazan hasat, biçim ayı... Mahsulün biçileceği ay Ramazan ayı... Oraya kadar aklımızı başımıza devşirip, Allah-u Teâlâ Hazretleri'nin has, hâlis, iyi kulu olmanın çaresine bakalım!”

Geçen seneler şimdiye kadar geçti. Bir türlü istediğimiz hâle giremedik. İnşâallah bundan sonra, Allah-u Teâlâ Hazretleri'nin iyi kulu olalım... Şu mübarek akşam yaptığımız şu tevbe hakiki tevbe olsun... Bir daha dönüşü geriye, günaha, kusura, eksikliğe doğru olmayan bir yolun başlangıcı olsun...

Allah-u Teâlâ Hazretleri bizi tevbesi kabul olanlardan, yolunda dâim, zikrinde kâim olanlardan eylesin...

b. İbadetin Devamlı Olanı Makbul

Şimdi insanlar kandilleri kandil simitlerinden bilirler, camilerin ışıklarından bilirler, takvimlerdeki yazılardan bilirler... Gelirler o akşamı ihyâ ederler, camilerde namazlar kılarlar. Güzel! Allah-u Teâlâ Hazretleri rahmetine vesile eylesin... Şu bizim küçücük, âcizâne, nâçizâne davranışlarımızı rahmetine vesile etsin...

Çünkü, biz onun rahmetini zaten paramızla alacak durumda değiliz, gücümüz yetmez. O kadar kıymetli şeyleri alacak paramız yok... Fakiriz, boynumuz bükük, dermansızız, güçsüzüz. Ne gücümüz var, ne kuvvetimiz var, ne paramız var, ne hâlimiz var... Allah bizim azımızı çoğumuza sayıp, o bizim lâıyk olmadığımız pırıl pırıl nimetlerini, izzetlerini, rahmetlerini bizim üzerimize saçsın... Asıl güzel müslümanlık, devamlı olan müslümanlıktır. Şimdi bu akşam tevbe ettik mi?.. Tevbe ettik, Allah kabul eylesin... Ondan sonra?.. Ondan sonra artık Allah'ın iyi kulu olacağız.

“—Kandil gecelerinde güzel ibadet edip, ondan sonra bırakalım... Ramazan'da güzel ibadet edip, ondan sonra bırakalım... Hacca gidip bir ibadet edelim, ondan sonra bırakalım...”

Olmaz! Peygamber SAS Hazretleri buyuruyor ki:²

أَحَبُّ الْأَعْمَالِ إِلَى اللَّهِ أَدْوَمُهَا وَإِنْ قَلَّ

(خ.م.حم. عن عائشة)

(*Ehabbü'l-a'mâli ila'llâhi edvemühâ ve in kalle*)
“Allah katında amellerin en sevgilisi, az da olsa

² Buhârî, *Sahîh*, c.XX, s.100, no:5983; Müslim, *Sahîh*, c.IV, s.188; Ahmed ibn-i Hanbel, *Müsned*, c.VI, s.165, no:25356; İshak ibn-i Râhaveyh, *Müsned*, c.II, s.140, no:626; Kudâî, *Müsnedü's-Şihâb*, c.II, s.254, no:1303; Beyhakî, *Sünenü'lKübrâ*, c.II, s.485, no:4342; Begavî, *Şerhü's-Sünneh*, c.II, s.160; Hz. Aişe RA'dan.

Kudâî, *Müsnedü's-Şihâb*, c.II, s.254, no:1302; Tahâvî, *Müşkilü'l-Âsâr*, c.III, s.261, no:1065; Ebû Hüreyre RA'dan.

Kenzü'l-Ummâl, c.III, s.57, no:5476; *Câmiü'l-Ehâdîs*, c.I, s.418, no:669.

devamlı olanıdır.” Az da olsa, böyle istikrarlı, muntazam, aksatmadan gitmeyi sever.

Allah-u Teâlâ Hazretleri bizden çok ibadet istemiyor. Tâkat getiremeyiz. Peygamber Efendimiz de, çok fazla ibadet etmekten ashâbını, etbâını men eylemiştir. Meselâ, bir hadis-i şerifinde buyurmuş ki:³

خُذُوا مِنَ الْعَمَلِ مَا تَطِيقُونَ فَإِنَّ اللَّهَ لَا يَمَلُّ حَتَّى
تَمَلُّوا

(حم. خ. م. حب. ق. عن عائشة)

RE. 277/1 (*Huzû mine'l-ameli mâ tutîkûn*)
“Amellerden güç yetirebileceğiniz kadarına girişin!” Öyle meselâ, çok fazla ibadet taat edip de, bir ara yapıp ondan sonra yorulup, dermansız düşüp, ibadetten soğuyup kenara çekilmek doğru değil. (*Feinna'llâhe lâ yemellü hattâ temellû*) “Çünkü, Allah sizin yapacağınız ibadetlerden bıkmaz. Kulum çok ibadet etti, artık etmesin demez.” Amma kul bıkıverirse, mahvolur. Namazdan bıkıverirse, oruçtan, ibadetten bıkıverirse, bu yoldan dönüverirse, bu güzel yolu bıraktı mı, bundan sonraki yolların

³ Buhârî, *Sahîh*, c.VII, s.79, no:1834; Müslim, *Sahîh*, c.IV, s.191, no:1307; Ahmed ibn-i Hanbel, *Müsned*, c.VI, s.84, no:24584; İbn-i Hibbân, *Sahîh*, c.II, s.67, no:353; İbn-i Huzeyme, *Sahîh*, c.III, s.283, no:2079; Ebû Avâne, *Müsned*, c.II, s.173, no:2719; Tahâvî, *Müşkilü'l-Âsâr*, c.II, s.141, no:547; Abdürrezzak, *Musanef*, c.XI, s.290, no:20566; Begavî, *Şerhü's-Sünneh*, c.II, s.158; Hz. Aişe RA'dan.

Kenzü'l-Ummâl, c.III, s.29, no:5300; *Câmiü'l-Ehâdîs*, c.XII, s.263, no:11881.

hiç birisi cennete götürmez. Haktan gayri yol cehenneme götürür insanı. Allah saklasın...

Onun için, amellerden güç yetirebileceğimiz kadarına girişeceğiz. Az da olsa öz, dikkatli, devamlı olacağız. Boynumuzu bükeceğiz:

“—Yâ Rabbi, zâten senin bana verdiğin nimetleri ben hiçbir şekilde ödeyemem. Benim kusuruma bakma, azımı çoğa say!” diye, yaptığımız ameli hâlis yapmaya çalışacağız. Kalbimizi pâk eylemeye, temiz tutmaya çalışacağız. Allah-u Teâlâ Hazretleri devamlı güzel kulluk eden, bir günü öteki gününe eşit olmayan, günden güne daha terakki eden, her günü bir gün öncesine göre daha hayırlı, kazançlı olan müslümanlardan eylesin cümlemizi...

c. Allah'ın Sevdiği Kimseler

Allah-u Teâlâ Hazretleri'nin sevgisini isteriz hepimiz, rızasını isteriz. Allah-u Teâlâ Hazretleri de, kendi sevgisini bazı sebeplere bağlamıştır. Meselâ,

إِنَّ اللَّهَ يُحِبُّ الْمُتَّقِينَ

(التوبة: ٧)

(*Inna'llàhe yuhibbü'l-müttakîn*) “Allah takvâ ehli kulları sever.” (Tevbe, 9/7) buyuruyor. Yâni kimleri sever?.. Kur'an-ı Kerim'den bir ayet-i kerime hatırımıza geldi: “Allah takva ehli kulları sever.”

إِنَّ اللَّهَ يُحِبُّ التَّوَّابِينَ وَيُحِبُّ الْمُتَطَهِّرِينَ

(*Inna'llàhe yuhibbü't-tevvâbîne ve yuhibbü'l-mütetahhirîn*) “Allah tevbeyi çokça eden, boynu bükük, hata yapsa bile hemen dönüveren, dergâh-ı izzete ilticâ eden, tevbe eden kullarını sever; temiz, pak kullarını sever. Hem tevbe edip manevî temizliğe girişen, hem de maddî bakımdan da içini, dışını temiz tutan kimseleri sever.” (Bakara, 2/222) İşte bu temizliklere, bu sıfatlara dikkat edeceğiz.

إِنَّ اللَّهَ يُحِبُّ الْمُحْسِنِينَ

(المائدة: ١٣)

(*Inna'llàhe yuhibbü'l-muhsinîn*) “Allah muhsin kullarını sever.” (Mâide, 5/13) Ne demek *muhsin*?.. İhsan eden kullarını sever. İhsanın birkaç mânâsı var: Birisi cömertlik... Birisine malından, imkânından çıkartıp ihsân etmek, ikram eylemek. Bu aylarda hayrımızı, bereketimizi çok yapacağız.

Peygamber SAS Hazretleri'nin bir hadis-i şerifinden okudum ki: “Bir kul çarşamba günü oruç tutsa, perşembe günü oruç tutsa, cuma günü oruç tutsa...” Peş peşe üç gün, çarşambadan başlayıp, çarşamba, perşembe, cuma günü. “Orucuna da dikkat etse...” Yâni, oruçlu olan insan nâ-mahreme bakar mı?.. Bakmaz. Oruçlu olan insanın ağzından kötü söz çıkar mı?.. Çıkmaz. Oruçlu olan kimse başkasını incitir mi?.. İncitmez. “Diliyle, eliyle hiç kimseyi incitmeden, böyle âdâbına uygun oruç tutmuş bir

kimse, çarşamba tuttu, perşembe tuttu, cuma günü tuttu. Cuma günü olduğu zaman da, az veya çok bir sadaka verirse; Allah-u Teâlâ Hazretleri onu anasından doğduğu gün gibi günahlardan pâk eyler.” buyuruyor.

İnşâallah, önümüzdeki hafta hatırınızda olsun, çarşamba gününden başlayın oruç tutmaya. Çarşambayı tutun, perşembeyi tutun, cumayı da tutun!.. Cuma günü de bir cömertlik yapın! Etrafınızdaki muhtaç insanları kollayın! İyi insanlar el açıp dilenmez, utanır. Allah’tan korkar, dilenmez. Siz muhtaç insanı etrafınızda bakın, arayın!..

Onların bazıları, dış görünüşü itibariyle iffetinden zengin sanılacak gibi durur. Meslekten olan insan, ayağı, kolu sağlamsa bile, oraya bir ciğer sarıyor, üstüne kanlı bir bez koyuyor... O meslekten, o para almak için yapıyor, koluna onu sardı.

Ama asıl fakir, hiç sesini çıkartmaz. Yedi sekiz tane çocuk perişan durumdadır. Bakarsın kadıncağızın yüzü sapsarı... Bakarsın beyin beli iki kat olmuş. Neden?.. Zorluk çekiyor. İşte yerine varsın diye, öylelerini bulursanız daha da iyi olur. Allah’tan da dilersiniz, “Yâ Rabbi, benim sadakam yerine varsın!” diye. Böyle şeylere dikkat edin!

İşte bak, “Tevbe yâ Rabbi!” demek bir affolma sebebi ama, üç gün oruç tutup da, insan bir de böyle ihsanda bulundu mu, demek ki bu da bir başka türlü yol.

Allah takvâ ehli insanları sever. Bir okuduğumuz ayet-i kerimede de öyle buyurdu. Takvâ ehli

insanları sever. “Muhsin kulları sever” sözü bir de şöyle anlaşılabilir: *Muhsin* ne demek?.. İhsan yapmak. *İhsan* ne demek?.. Bir şeyi güzel yapmak demek. İbadeti güzel yapana *muhsin* derler. Peygamber Efendimiz’e Cebrâil AS sordu: (*Ve me’l-ihsânü yâ rasûla’llâh?*) “İhsan nedir? İbadette ihsan nasıl olur?” dedi. O da buyurdu ki:⁴

الإِحْسَانُ أَنْ تَعْبُدَ اللَّهَ كَأَنَّكَ تَرَاهُ فَإِنْ لَمْ تَكُنْ
تَرَاهُ فَإِنَّهُ يَرَاكَ

(خ.م.ن.ه.حم.خز.حب.ش.حل.عن أبي هريرة؛ م.د.ت.ن.ه.حب.ق.عن عمر)

(*El-ihsânü en ta’büda’llâhe keenneke terâhü*)
“İhsan, sanki görüyormuşsun gibi, karşısındaymış gibi Allah’a kulluk etmendir. (*Fein lem tekün terâhu feinnehû yerâke*) Çünkü, her ne kadar sen onu görmüyorsan da, o seni görüyor.”
Bizim şu gözlerimiz, güneşe bile bakmaya ta-

⁴ Buhârî, *Sahîh*, c.I, s.27, no:50; Müslim, *Sahîh*, c.I, s.39, no:9; Neseî, *Sünen*, c.VIII, s.101, no:4991; İbn-i Mâce, *Sünen*, c.I, s.25, no:64; Ahmed ibn-i Hanbel, *Müsned*, c.II, s.426, no:9497; İbn-i Huzeyme, *Sahîh*, c.IV, s.5, no:2244; İbn-i Hibbân, *Sahîh*, c.I, s.375, no:159; İbn-i Ebî Şeybe, *Musannef*, c.VI, s.157, no:30309; Neseî, *Sünenü’l-Kübrâ*, c.VI, s.528, no:117222; Ebû Hüreyre RA’dan.

Müslim, *Sahîh*, c.I, s.36, no:8; Tirmizî, *Sünen*, c.V, s.6, no:2610; Ebû Dâvud, *Sünen*, c.II, s.635, no:4695; Neseî, *Sünen*, c.VIII, s.97, no:4990; İbn-i Mâce, *Sünen*, c.I, s.24, no:63; İbn-i Hibbân, *Sahîh*, c.I, s.389, no:168; Beyhakî, *Sünenü’l-Kübrâ*, c.X, s.203, no:20660; Neseî, *Sünenü’l-Kübrâ*, c.VI, s.528, no:11721; Ebû Nuaym, *Hilyetü’l-Evliyâ*, c.VIII, s.383; Beyhakî, *el-Erbaüne’s-Suğrâ*, c.I, s.61, no:23; Hz. Ömer RA’dan.

Kenzü’l-Ummâl, c.III, s.44, no:5249; *Keşfü’l-Hafâ*, c.I, s.57, no:140; *Câmiu’lEhâdîs*, c.X, s.494, no:10108.

hammül edemiyor. Allah-u Teâlâ Hazretleri'nin tecellisine dağlar dayanamamış. Tur Dağı parça parça olmuş da, Mûsâ AS baygın yere düşmüş. Tabii gözümüzle göremeyiz, amma o bizi görüyor. “Her yerde hâzır ve nâzır. Bana benden yakın, şah damarımdan daha yakın.” diye, edebimizi takınıp da kulluğumuzu, ihsan derecesinde güzel, görüyormuş gibi yapabilirsek. İşte Allah'ın sevgisini kazanmanın yolu... Herkesin yapabileceği bir şey! “Rabbim beni görüyor, Allah benim yaptıklarına şahit, her yerde hâzır ve nâzır...” İşte ihsan böyle de olabilir.

Yâni çıkartıp cebinden para vermek sûretiyle yapmak, o cömertlik, güzel... Ama bir de böyle mânevî ihsan diye de bir şey vardır; o da bu tarzda olur.

Sonra her yaptığı şeyi insanın güzel yapması lâzım!.. Oruç tutmuş; dikkat edip güzel tutsun... Derviş olmuş; dikkat edip güzel dervişlik yapsın... Namaz kılıyor; dikkat edip güzel namaz kılsın... Usûlüne, erkânına uyarak, şuuruna vara vara, tadını böyle damla damla, yudum yudum, böyle lezzetli bir meşrubat içer gibi, çay içer gibi, tadına vara vara, öyle ibadet yapsın. Abdest alıyor; abdestini güzel alsın.

“—Bak dirseğinin arkası ıslanmadı şapır şupur, şapır şupur alırken. E burası ıslanmayınca olmaz ki! O dirsek ıslanacak. Şöyle her şeyini güzelce yap...”

Şap, şap, şap... Üç defa yüzüne suyu vurdu, gözlerinin kenarlarına gelmedi su... Veyahut, sen burasını yıkadın, alınının üst tarafı kaldı. Yanağının kenar tarafı kaldı.

Güzel yapacak. Allah her şeyde güzel yapmayı müslümanların boynuna borç kılmıştır. Neyi alırsa, güzel yapacak müslüman. Müslümanın kendisi güzeldir, ef'âli güzeldir, ahlâkı güzeldir, elinden gelen her iş de güzel olacak. Demek ki, öyle olursak Allah bizi sevecek.

Evlâtlık yapıyoruz, güzel evlâtlık yapalım! Anneyiz, güzel annelik yapalım! Babayız, güzel babalık yapalım! Kardeşiz, güzel kardeşlik yapalım. Allah bizi kardeş etmiş mi birbirimize?..

إِنَّمَا الْمُؤْمِنُونَ إِخْوَةٌ

(الحجرات: ۱۰)

(*Inneme'l-mü'minûne ihvetün*) [Şüphesiz mü'minler birbirleriyle kardeşirler.] (Hucurat, 49/10) Kardeş etmiş. Haydi bakalım, kardeşliği güzel yapalım! Her işimizi bu tarzda yapmağa dikkat edelim!.. Allah takvâ ehli insanları sever. Takvâ ehli insan, günahlardan sakınan, çekinen; “Acaba benim yaptığım iş, Allah-u Teâlâ Hazretleri'nin rızasına muvafık mı, değil mi?.. Böyle yaparsam Allah razı gelir mi, gelmez mi?” diye düşünerek, her yaptığı işi sakına çekine güzel yapan kimsedir. Bir şey daha var, bir hadis-i şerifte Peygamber SAS Allah-u Teâlâ Hazretleri'nin:⁵

⁵ Ahmed ibn-i Hanbel, *Müsned*, c.V, s.236, no:22117, 22133; İbn-i Hibbân, *Sahîh*, c.II, s.338, no:577; Hâkim, *Müstedrek*, c.IV, s.187, no:7316; Tayâlisî, *Müsned*, c.I, s.78, no:572; Taberânî, *Mu'cemü'l-Kebîr*, c.XX, s.81, no:154; İbn-i Ebî Şeybe, *Musannef*, c.VII, s.45, no:34100; Bezzâr, *Müsned*, c.I, s.416, no:2697; Beyhakî, *Sünenü'l-Kübrâ*, c.X, s.233, no:20857; Ebû Nuaym, *Hilyetü'l-Evliyâ*, c.II, s.131; Heysemî, *Müsnedü'l-Hâris*, c.II, s.991, no:1108;

حَقَّتْ مَحَبَّتِي لِلْمُتَحَابِّينَ فِيَّ

(حم. حب. طب. ق. عن عبادة)

RE. 275/14 (*Hakkat mahabbetî li'l-mütehâbbîne fîyye*) “Benim için birbirleriyle dostluk eden, birbirini seven, kardeş olan, ahbap olan kimselere benim sevgim, muhabbetim hak olur.” diye buyurduğunu, bize nakleyemiştir. O halde birbirimizle samimi dost olacağız. İçli dışlı, samimi, içi başka dışı başka olmayan, kalbi pâk kimseler olacağız. Birbirimizle hediyeleşeceğiz, birbirimizi seveceğiz, birbirimizin yardımına koşacağız. Allah-u Teâlâ Hazretleri'nin sevgisini kazanacağız.

Nereden olduğunu, nasıl geldiğini anlayamazsın... Bir müslüman, bir müslüman kardeşinin işine koşar; Allah-u Teâlâ Hazretleri onun kendi işinin müşkülünü kaldırır. Bir sıkıntısını giderir; Allah-u Teâlâ onun kıyamet gününde bir başka sıkıntısını giderir karşılığında... Sen müslüman kardeşini sevdin, müslüman kardeşinin işini gördün diye. Buna da dikkat edelim! Hasılı, aramızdaki muhabbeti hakiki, güzel bir muhabbet yapalım!..

Bakın, Irak da müslüman, İran da müslüman... Savaşıyorlar. Bir ara Filistin örgütünün içindeki şahıslar birbirleriyle çarpıştılar. Yemen ikiye ayrıldı; Kuzey Yemen, Güney Yemen, birbirleriyle zıtlaşıyorlar... Suriye'nin içinde insanlar

Taberânî, *Müsnedü's- Şâmiyyîn*, c.II, s.265, no:2225; İbn-i Asâkir, *Târih-i Dimaşk*, c.LVIII, s.426; Ubâde ibn-i Sâmit RA'dan.

Kenzü'l-Ummâl, c.IX, s.14, no:24671; *Câmiu'l-Ehâdîs*, c.XV, s.59, no:14972; RE. 275/14.

birbirlerine düştü. Tabii bunların hepsi müslümanların kusurundan oluyor, müslümanların eksikliğinden, kusurundan, müslümanlığı iyi bilmemesinden, müslümanlıktan gayrı Şeylere tâbî olmasından oluyor. Allah cezalandırıyor.

Allah-u Teâlâ Hazretleri, insanlar kendi yolundan yürümediği zaman, onların beldelerinde fitneler çıkartır. Fitneler fesatlar çıkar; ondan sonra, o fitnelerin içinde insanlar helâk olur. Şimdi, Őu ölenler Şehid oldum diyebilirler mi?.. Diyemezler. İki müslüman birbiriyle çarpıştığı zaman, Allah korusun, affetmesini temenni ederiz ama;

“—İki müslüman birbiriyle karşılaştığı zaman, katil de, maktul de; yâni öldüren de, öldürülen de, ikisi de cehennemdedir.” buyuruyor Peygamber Efendimiz.

“—Katili biliyoruz, öbürünü öldürdü; maktul niye cehenneme giriyor?” diye soruluyor.

Buyuruyorlar ki:

“—O da kardeşini öldürmek için silaha sarıldı; ama fırsat ötekisinin eline geçti, o öldürdü. Bunda olsaydı fırsat, bu da onu öldürecekti.”

Şimdi bunlar füzeyi ayarlıyorlar, o güzelim Bağdat’a bir füze geliyor... Ana gibi yar olmaz, Bağdat gibi diyar olmaz!

Beri taraftan bir füze hazırlıyorlar, peygamberler diyarı, bilmem Őuş Őehrine, peygamber türbesi olan diyara, orada eski peygamberlerden biri var; bakıyorsun bir füze isabet ediyor. Bu İslam’da yok...

“—Zaten bunları yapan müslüman değil Hocam! Onlar müslümanların başına geçmiş, aslında imanı olmayan kimseler.”

Tabii, o da müslümanın bir ayıbı, kusuru. Bakın ne kadar kusurlu müslümanız ki, koyunlardan beteriz, koyun gibiyiz. Başımıza böyle bazı edepsizleri geçirmişiz de, onlar da onu ona, onu ona kırdırtıyorlar.

Sonra Allah-u Teâlâ Hazretleri Kur’an-ı Kerim’de buyurmuş ki:

“—İki müslüman birbiriyle çarpıştığı zaman, aralarını ıslah edin!”

Islah edemiyoruz, gene kusurluyuz.

Bakın, Polonya’yla olan hadiselere bakın! Avrupa’yla başka memleketler arasındaki hadiselere bakın... Onlar birbirlerinin işlerini daha kolay, böyle masa başında hallediyorlar ve kavgaya, gürültüye, çarpışmaya varmadan halletmesini becermeğe başladılar.

Biz başaramıyoruz. Onun için, bu müslümanlığı şeklî müslümanlıktan kurtaralım! Yâni müslümanlık bizim şu dilimizden şöyle aşağıya, içimize sinsin, kalbimizin tahtına gelsin, otursun; bize hükmetsin, padişahımız olsun... İçimize girsin, akıl padişah olsun; ondan sonra, güzel ahlâk onun askeri olsun... İçimize onlar hükmetsin. Yoksa böyle şeytan hükmetti mi, nefis hükmetti mi, müslümanlar iyi müslüman olmadığı zaman, İslâm alemi harab oluyor. Haydi harab olmasını dünyadır diyelim, dünya gelip geçicidir diyelim; ahiretler de harab oluyor!

Onun için, bu güzel günleri fırsat bilelim! Allah-u Teâlâ Hazretleri'ne yalvaralım! Yalvarma zamanıdır. Kulun yalvarmaktan başka, güzel yapabileceği başka bir şey yoktur. Her şey Allah-u Teâlâ Hazretleri'nin elindedir. Boynunuzu bükersiniz, el açarsınız, gözyaşı dökersiniz, “Yâ Rabbi beni affet!” diye yalvarırsınız.

Ola kim rahmet kıla ol pâdişâh; Ol Kerîm ü ol Rahîm ü ol İlâh...

Yâni öyle boyun büküp, yalvarıp yakardığımız zaman, umulur ki; Allah-u Teâlâ Hazretleri “Duaları kabul edeceğim!” diye vaad buyurmuş, o vaadin hürmetine, bizim de böyle candan pişmanlığımız dolayısıyla, bizi afv ü mağfi-ret eyler.

Yâni çok dikkat edeceğiz ki, şekildeki müslümanlık, nüfus kağıdındaki müslümanlık olmaya-cak müslümanlığımız. Hakîkî müslümanlık ola-cak, özümüze işleyecek müslümanlık, içimize işleyecek. İçimize işlediği zaman, hangi kabın içinde hangi madde varsa dışarısına o sızar.

كُلُّ إِنَاءٍ يَتْرَشَاهُ بِمَا فِيهِ

(Küllü inâin yeteraşşâhu bimâ fîhi) “Hangi tes-tinin içine hangi maddeyi koyarsan, dışına sızan odur.” Yağkoyarsany yağ çıkar, sukoyarsansu, pek-mez koyarsan pekmez çıkar, dışına onu sızdırır.

Bizim içimiz iyi olduğu zaman, bizim dışımıza da iyi fiiller çıkacak. Hareketlerimiz iyi olacak, sözlerimiz iyi olacak. Tetik olacağız, akıllı ola-

cağız. Başımıza böyle dalavereci bir insan geçirip de, mahalleyi birbirine kattırtmayacağız. Birbirimizle yumruk yumruğa, silah silaha geçip de çarpışmayacağız.

Allah-u Teâlâ Hazretleri hastalığı da indirmiştir, devayı da indirmiştir. Hepsinin göstermiştir yolunu: “Şunları şöyle yapmazsanız, şu hastalıklar sizi sarar. Şunları şöyle yaparsanız, bu hastalıklardan böyle tedavi olursunuz.” buyurmuştur.

Emr-i ma’ruf, nehy-i münker, o şifalı şeylerden birisidir. Yâni iyiliği emredeceğiz, kötülükten men edeceğiz. Kendimiz iyi olacağız. İlk adım, kendimizin iyi olması... Tamam, kendimi bataklıktan kenara çıkarttım, sağlam yere ayağımı bastım. İkincisi; oradaki, bataklıktaki başkalarının elinden tutup, onları da çekip, o bataklıktan çıkartmağa çalışacağız.

d. Allah’ın Dinine Yardım Edelim!

Allah-u Teâlâ Hazretleri’nin yolunda, dinine hizmet için çalışacağız. Dünya için çalıştığımız kadar... Bak cumartesi, pazar oldu mu bazıları başka işlere geliyorlar. Yâni, pazartesi cumartesiye kadar işlerinde çalışıyorlar, cumartesi pazar günü de başka işler yapıyor, daha fazla para kazanayım diye. Onun için, biz de hiç olmazsa boş zamanlarımızı, Allah-u Teâlâ Hazretleri’nin dinine hizmet etmekte, yardım etmekte çalışırsak, gayret edersek Allah-u Teâlâ Hazretleri bize yardım eder.

Allah-u Teâlâ Hazretleri buyuruyor ki:

يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا كُونُوا أَنْصَارَ اللَّهِ كَمَا قَالَ
عِيسَى ابْنُ مَرْيَمَ لِلْحَوَارِيِّينَ مَنْ أَنْصَارِي إِلَى اللَّهِ
قَالَ الْحَوَارِيُّونَ نَحْنُ أَنْصَارُ اللَّهِ فَأَمَنْتَ طَائِفَةٌ
مِنْ بَنِي إِسْرَائِيلَ وَكَفَرْتَ طَائِفَةٌ فَأَيَّدْنَا الَّذِينَ
آمَنُوا عَلَىٰ عَدُوِّهِمْ فَأَصْبَحُوا ظَاهِرِينَ

(الصف: ١٤)

(Yâ eyyühe'llezîne âmenû kûnû ensâra'llâhi kemâ kâle îse'bnü meryeme li'l-havâriyyîne men ensârî ila'llâh, kâle'l-havâriyyûne nahnü ensâru'llâh, feâmenet tâifetün min benî isrâîle ve keferet tâifeh, feeyyedne'llezîne âmenû âlâ aduvvihim feasbahû zâhirîn)

[Ey İman edenler, Allah'ın (dininin) yardımcıları olun! Nitekim, Meryem oğlu İsa AS havârîlere: "Allah'a giden yolda benim yardımcılarım kimdir?" demişti. Havârîler de, "Allah yolunun yardımcıları biziz!" demişlerdi. İsrâiloğulları'ndan bir zümre inanmış, bir zümre de inkâr etmişti. Nihayet biz, inananları düşmanlarına karşı destekledik. Böylece üstün geldiler.] (Saf, 61/14)

Hazret-i İsa AS, Allah'ın peygamberlerinden bir hak peygamberdi. Meryem Validemiz'in oğlu, Allah-u Teâlâ Hazretleri'nin bir peygamberi, *aleyhi's-salâtü ve's-selâm*... Annesi sıddîka, böyle ibadet ehli bir kimse. Kendisi de Allah'ın vazifeli peygamberinden bir peygamber.

Vazifelenince, insanlara dedi ki:

(Men ensârî ila'llàh) “Allah yolunda bana kim yardım edecek? Bu vazifeyi yapmakta, bu dini yaymakta kim yardım edecek?..” dedi.

İnsanların çoğu kenara kaçtılar da, havârîler dere kenarında çamaşır yıkarlarmış. *Havârî*, o mânâya gelir diyorlar. *(Kàle'lhavâriyyûne nahnü ensâru'llàh)* “Havarîler: ‘Tamam, Allah’ın dinine bizler yardım edeceğiz.’ dediler.”

Eh, çamaşır yıkayıcı, işçi insanlar. 10-12 kişi, neyse, adetleri mâlum. Onlar, “Biz yardım edeceğiz!” dedi. Onlardan ne olur?.. Vali değil, komutan değil, çok büyük zengin değil, parası pulu olan insan değil, etrafında kavm u kabilesi olan insan değil... Bunlardan ne hayır olacak?

Hayır Allah’tan... Sen onun yoluna gir bakalım ne olacak? Onlar, *(Nahnü ensâru'llàh)* “Biz Allah’ın dininin yardımcılarıyız, tamam, emrindeyiz yâ İsâ!” dediler. Onun emrine girdiler. Ne oldu? *(Feâmenet tâifetün min benî isrâîl)* “Benî İsrâil’den bir tâife

onların buyruklarını dinleyince, tebliğlerini dinleyince müslüman oldu. *(Ve keferet tâifeh)* Bir kısmı da dinlemedi, onlar da kâfir oldu. İnkâr ettiler, kabul etmediler. Mucizeleri gördükleri halde bir kısmı da kabul etmedi.”

Olsun, olabilir. Yâni her zaman, bizim dediğimiz zaman ille güzel netice olmaz. Gidersin bir topluluğa dersin ki:

“—Allah’ın yoluna gelin, Allah’ın emrine itaat edin, Allah’ın yolundan, izinden ayrılmayın!”

Kaldırırlar çenene bir yumruk vururlar. Dişlerini kırarlar, burnunu da kanatabilirler. Öylesi de olur. O da Allah yolunda cihad... Onun öyle büyük ecri var ki...

Yâhut hakaret ederler. “Sen kendi işine bak!” derler. Peygamber Efendimiz diyor ki: “Bir insana birisi kendisine nasihat ettiği zaman, ‘Sen kendi işine bak!’ demesi günah olarak yeter.”

Öyle şey yok. Ama derler, hakaret ederler, şöyle derler, böyle derler... Fakat onun harbde kılıç yarası yemiş gibi, gâzi olmuş gibi sevabı vardır. Ne yapalım? Bazısı kabul eder, bazısı kabul etmez. Kabul edenler bizimdir, kazanmışız. Onların yaptığı bütün ibadet ve taatlerden biz sevap kazanırız.

“—Kabul etmeyenler?..”

Kabul etmeyenler de, sanki biz onunla savaş etmişiz de gâzi olmuşuz gibi rütbe alırız. Kendisi bilir. Demek ki Allah nasib etmedi ona da. Onun liyâkati yokmuş da Allah yoluna kabul etmiyor, camisine sokmuyor, evine almıyor Allah-u Teâlâ Hazretleri!

El-hamdü lillâh, bizi evine kabul etmiş de burada yatsı namazını kılmışız, mescidinde ibadet ediyoruz. Allah’ın ayetlerini, hadislerini dinliyoruz, söylüyoruz. El-hamdü lillâh, kabul etmiş. Ya kabul etmeseydi?.. Ya kabul etmeseydi de sinemada, kahvede, tiyatrodada, eğlence yerinde, meyhanede olsaydık!..

Allah-u Teâlâ Hazretleri bizi bu kabulden sonra reddetmesin... Bu müslümanlığın izzeti gibi izzet olmaz!

Hazret-i Ömer RA, Kudüs'e asker gönderdi. Kudüs'ü teslim edecekler Kudüslüler, baktılar ki imanlı bir ordu geldi. Teslim olacaklar.

“—Teslim ederiz ama, devlet reisinize teslim ederiz!” dediler.

Medine-i Münevvere'ye haber gönderdiler. Medine-i Münevvere'den, ooo, ne kadarlık yol! Yürüyecek de, Kudüs'e kadar gelecek. Hazret-i Ömer, bir kölesini aldı, bir kendisi. Öyle arkasında uzun üç yüz, beş yüz kişilik kafileler yok. İki kişi yola çıktılar. Deve de bir tane. Hepinizin, çoğunuzun bildiği gibi, deve bir tane... İki kişi nöbetleşe bindiler. Bazen halife-i rûy-i zemin yürüdü, bazen köle yürüdü.

O da insan ya, ona da insanlıktan dolayı, güzel huydan dolayı, “Gel bakalım, sen de bin!” diyordu. Hep yürümeye razı. Başka, cahiliye zamanındaki eski efendiler olsa, köleyi hep yürütür. Ama bu Hazret-i Ömer. Şimdi İslâm geldi. “Gel bakalım, senin de canın var!” dedi. Arada onu bindirdi, kendisi yürüdü, devenin ipinden kendisi çekti. Arada kendisi bindi...

Geldiler Kudüs'ün yakınına. Dere var, suyu geçecekler. Hazreti Ömer eteklerini topladı, paçalarını sıvadı diyelim. Komutan geldi karşıdan, savaş komutanı yâni, müslümanların komutanı:

“—Yâ Ömer, bu şehrin eşrâfı bekliyorlar. Bunların karşısında böyle yalın ayak, paçalar sıvanmış olarak çıkmanız, izzet-i nefsimize

uygun düşmez. Yâni onların karşısında ayıp olur.” demek isteyince, göğsüne bir vurdu Hazret-i Ömer, dedi ki:

“—İzzet Allah’a aittir, Rasûlüne aittir ve mü’minlere aittir. Müslümanlıktan başka izzet mi arıyorsun?..” dedi.

Böyle yalınayak yürüyor olabilir amma, izzet müslümanların... Allah-u Teâlâ Hazretleri müslümanları aziz kılmış. Bu izzetten sonra, bizi küfür zilletine düşürmesin... Kabulden sonra reddetmesin... İmandan sonra küfre düşürmesin... Böyle bize itibar nasib ettikten sonra, itibarsızlık durumlarına getirmesin... Yolunda dâim eylesin...

Nusret kimden, zafer kimden?.. Allah’tan. Allah-u Teâlâ Hazretleri diyor ki: “O oniki kişi havârî idi ama, (*feeyyedne’llezîne âmenû alâ aduvvihim*) düşmanlarına karşı biz iman edenleri destekledik, takviye ettik de, gâlip geldiler; (*feasbahû zâhirîn*) onlar üstün geldiler.”

Evet, on iki tane çamaşır yıkayıcı işçi idi ama, sonunda izzet itibar sahibi onlar oldu, onlar kazandı. Allah-u Teâlâ Hazretleri’nin yolunda yürüdükleri için.

e. Kardeşlerime Bir Kavuşsaydım!

Peygamber SAS Hazretleri bir keresinde, hadis-i şerifinde buyurmuş ki:⁶

⁶ Ahmed ibn-i Hanbel, *Müsned*, c.III, s.155, no:12601; Taberânî, *Mu’cemü’lEvsat*, c.V, s.341, no:5494; Ebû Ya’lâ, *Müsned*, c.VI, s.118, no:3390; Enes ibn-i Mâlik RA’dan.

Kenzü’l-Ummâl, c.XII, s.336, no:34583; *Mecmaü’z-Zevâid*, c.X, s.53, no:16697; *Câmiü’l-Ehâdîs*, c.XIX, s.348, no:20940.

مَتَى أَلْقَى إِخْوَانِي قَالُوا: أَلَسْنَا إِخْوَانَكَ قَالَ بَلْ
أَنْتُمْ أَصْحَابِي وَ إِخْوَانِي الَّذِينَ آمَنُوا بِي وَلَمْ
يَرُونِي أَنَا إِلَيْهِمْ بِالْأَشْوَاقِ

(ع. و أبو الشيخ عن أنس)

RE: 390/2 (*Metâ elkâ ihvânî*) “Ah, ah şu kardeşlerime bir mülâki olsaydım, bir kavuşsaydım kardeşlerime!..” Böyle bir hasretli söz söyledi Peygamber Efendimiz. (*Kâlû*) Dediler ki: (*Yâ rasûla'llâh, elesnâ ihvânek*) “Yâ Rasûlallah, bizler senin kardeşlerin değil miyiz? İşte karşıdayız ya! Kimlere kavuşmak istiyorsun sen?” (*Kâle: Bel entüm ashâbî*) “Sizler benim as-hâbımsınız. (*Ve ihvânî ellezîne âmenû bî ve lem yeravnî*) Benim ihvânım, benden asırlar sonra, yıllar sonra gelip de, beni görmedikleri halde, bana iman edip de yolumca yürüyenlerdir. (*Ene ileyhim bi'l-eşvâk*) Ben onları iştihakla bekliyorum.” dedi. Yâni, bize şevk duymuş. Rasûlüllah SAS Efendimiz: “Ah o ihvânımı görsem, onlarla karşılaşsam!” diye, o zamandan temenni etmiş. Niye bize diyorum?.. E biz işte aradan 1400 sene geçti, görmediğimiz halde iman etmişiz. Allah-u Teâlâ Hazretleri, Rasûlüllah’ın şefaatine, iltifatına, teveccühüne bizi mazhar eylesin... Rüyada cemâlini görmeyi nasib etsin... Ahirette komşuluğunu nasib etsin... Havz-ı Kevserinden doya doya içmeyi nasib etsin...

Peygamber Efendimiz’in sünnetine uyanlara, ümmetin bozulduğu zamanda sünnetine

uyanlara, yüz şehid sevabı vaad edilmiş:⁷

مَنْ تَمَسَّكَ بِسُنَّتِي عِنْدَ فَسَادِ أُمَّتِي فَلَهُ أَجْرُ مِائَةِ

شَهِيدٍ

(الديلمى وابن حجر عد. عن ابن عباس)

(*Men temesseke bi-sünnetî, inde fesâdi üm-metî, felehû ecru mieti şehîd*) “Ümmetin bozulduğu, fesada uğradığı zamanda, benim sünnetime sarılana; yâni fesâda uğramayan, kendisi şaşırmayan, sapıtmayan, sünnet-i seniyyeye uygun yaşayan insanlara, sanki harbde canını vermiş, şehid olmuş gibi yüz şehid sevabı verilecek.” buyruluyor.

Ne kadar güzel! “Aman şu sünnet nedir?” diye hemen bu günden itibaren gidelim kitapları açalım, neymiş bu sünnet ki, insan o sünneti ihyâ ettiği zaman yüz şehid sevabı alıyor?

Ümmetin fesada uğradığı zamanda, Peygamber Efendimiz’in sünnetine uyanlara yüz şehid sevabı var... Rasûlüllah’ın “Ah bir kavuşsam, ah bir görsem!” diye şevk duyduğu insanlar olmak istemez miyiz? Yüz şehid sevabı almış, şehidlik mertebesine çıkmış olmak istemez miyiz, o insanlardan olmak istemez miyiz? İsteriz. Ama çalışacağız. Çalışacağız...

Beni birkaç günlüğüne bir komisyona çağırdı-

⁷ Deylemî, *Müsnedü'l-Firdevs*, c.IV, s.198, no:6608; İbn-i Hacer, *Lisânü'l-Mîzan*, c.II, s.246, no:1033; İbn-i Adiy, *Kâmil fî'd-Duafâ*, c.II, s.327; Beyhakî, *Zühdü'l-Kebîr*, c.I, s.221, no:217; Ebû Abdillah ed-Dekkak, *Meclis fî Ru'yetu'llah*, c.I, s.218, no:503; Abdullâh ibn-i Abbas RA'dan.

lar. Sabahtan kalkıyorum, akşama kadar... Arkadaşlarım da, komisyonda çalışan kimseler de oradan profesör, buradan bilmem kim... Sigara içiyorlar filân, biraz zor da geliyor ama, işte bir dünya işi için öyle çalışıyoruz.

Ahiretin sevapları kazanılacak, şehid rütbesi alacak insan... Şehid rütbesi alacak, Allah-u Teâlâ Hazretleri'nin sevgili kulu olacak, sevdiği kulu olacak, Peygamber Efendimiz'in, "Ah bir kavuşsaydım!" diye temenni ettiği, "Kardeşim!" dediği insanlar olacak.

Biz ashabdan değiliz. Biz Peygamber Efendimiz'in ashabı mıyız?.. Hayır! Peygamber Efendimiz'in ashabı, onun sohbetine ermiş kimseler... Peki kardeşi miyiz?.. Kardeşlik sıfatı vermiş Peygamber SAS Efendimiz. Kendinden sonra gelip de, görmediği halde kendisine inanan insanlara, Peygamber Efendimiz: "Kardeşim!" diye hitab etmiş, "Kardeşlerim!" diye hitab etmiş, "Ah o kardeşlerime bir kavuşsam" diye hitab etmiş. Ne büyük rütbe!.. Rasûlüllah Efendimiz'in ihvânı olmak, onun kardeşi olmak sıfatı ne güzel bir sıfattır.

Şu mübarek günler hürmetine Allah bizi Rasûlüne en güzel tarzda uyanlardan eylesin... Şu ümmetin bozulduğu, fesada uğradığı, günahların çoğaldığı zamanda, sünnetini ihyâ edenlerden eylesin... Sakalımızla, kılığımızla, kıyafetimizle, güzel huyumuzla, ahlâkımızla...

Ne kadar hoşuma gidiyor, Peygamber SAS Efendimiz, bakın, kız babaları, oğlan babaları, aile reisleri dikkat edin: Peygamber SAS Efendi-

miz'in yanına kızı Fâtımatü'z-Zehrâ geldiği zaman, ne yapardı biliyor musunuz?.. Rasûlüllah SAS ayağa kalkardı. Kızının elinden tutardı, iltifat ederdi. "Gel kızım!" diye, onu oturduğu yere oturturdu. 1400 sene önce... Çöllerin, kumların arasında ama, kumların arasında pırlanta!..

Şimdi ne var, şu medeniyet dediğimiz diyarlar da?.. Çirkef, günah, kabahat, kusur, kaş çatıklığı, zulüm... Demek ki, medeniyet asıl içte olan bir şeymiş, kalpte olan bir şeymiş. Bak, Rasûlüllah Efendimiz'in medenî seviyesinin yüksekliğine kim erişebilir? Kızı gelince ayağa kalkıyor da, iltifat buyuruyor da, alnından öpüyor.

Kızını alnından öpermiş, ondan sonra elinden tutarmış, oturduğu yere oturturmuş. Kâinatın Efendisi, gelenlerin, geleceklerin en üstünü Peygamber SAS Efendimiz. Bak, evlâda muhabbet nasıl oluyormuş?.. Kendisinden yaşça küçük... Büyük, ak sakallı değil yâni gelen kimse. Kendisinden yaşça küçük bir kimseye yapılan muameleye bak!..

İşte öyle evlâtlar asil evlât olur. Bak Peygamber SAS buyurmuş ki:

"—Evlâtlarınıza asil insan muamelesi yapın!"

Biz nasıl yapıyoruz?.. Otur, kalk, çat çut!.. Nerede kaldı bizim

Peygamber Efendimiz'in sünnetine uymamız?..

Tasavvufta, tarikatte bir şey vardır. İnsan *fenâ fi'ş-şeyh* olacak, sonra *fenâ fi'r-rasûl* olacak, ondan sonra *fenâ fi'llâh* makamına erecek.

Şimdi Rasûlüllah'ın ahlâkıyla ahlâklanmadan, Rasûlüllah'ın sünnetini hazmedip de hayatında her hâliyle onu göstermeden, *fenâ fi'r-rasûl* olur mu?.. Rasûlüllah'a benzeyecek her hâlimiz.

“—Benzeyelim hocam ama, Rasûlüllah Efendimiz nasıldı?”

Oku!.. Bir günde kaç sayfa gazete okuyoruz, kaç sayfa kitap okuyoruz, kaç saat harcıyoruz telefisyonların başında?!.. Telef makineleri, zamanı telef makinelerinin karşısında nice zamanlarımızı harcıyoruz da, Rasûlüllah'ın sünnetini okumuyoruz. Şemâilinden haberimiz yok, sünnetinden haberimiz yok, dinimizin emirlerinden haberimiz yok... Allah-u Teâlâ Hazretleri bize Kur'an-ı Kerim'i göndermiş de, Kur'an-ı Kerim'i okumuyoruz.

Bak, kardeşlerimiz kâğıt gönderdiler, “Dört tane hatim var!” diye yazmışlar. Dört tane hatim, dört defa okunmuş Kur'an-ı Kerim. Neden okuyoruz?.. Ölülere hediye edilmek için mi okunuyor Kur'an-ı Kerim?.. Ölülerden çok dirilere lâzım Kur'an-ı Kerim. Ölülere da lâzım ama, bizim hayatımızı tanzim edecek, biz onunla Allah'ın ahkâmını öğreneceğiz de, Allah'ın rızasını kazanacağız.

Onun için, Kur'an-ı Kerim'i hatmetmek güzeldir amma, bir de başından sonuna mânâsını okuyalım! Elimize kalem alalım! Yanımıza defteri koyalım! Kur'an-ı Kerim'i de şuraya koyalım!.. Okuyalım, ne buyurmuş?.. Ne buyurmuşsa, buraya aklımızın aldığı kadar yazalım, bir. “Bugün okuduğum Kur'an

ayetlerine göre, Allah-u Teâlâ bana şöyle buyurmuş.” diye yazalım, tatbik edelim!..

Allah-u Teâlâ Hazretleri, bilmediğini öğrenen, öğrendiğini de yaşayan, tatbik eden, hakiki müslüman eylesin... Dudak müslümanı etmesin... Dil müslümanı, söz müslümanı etmesin... Gönülden müslüman olmayı nasib etsin...

Sonra, etrafımıza da İslâmca davranıp, cemiyetimizde cemaatimizde de İslâmlığı göstermeyi nasib etsin... Ailemizde İslâmlık olacak. Karımızla, çocuğumuzla münasebetlerimizde, komşularımızla münasebetlerimizde müslümanlık görülecek... Cemaatimizde, cemiyetimizde görülecek, şehirlerimizde görülecek, devletimizde görülecek, ümmetimizde görülecek... Her yerde İslâm'ın ahkâmı, ahlâkı böyle zâhir olacak, pırıl pırıl... Burası İslâm diyarıdır, hudduttan bu tarafa geçtiğin zaman, taşı toprağı pırıl pırıl göreceğiz. Öyle olması lâzım! Öyle intizamlı olması lâzım her şeyimizin...

Allah-u Teâlâ Hazretleri bizi gaflet uykusundan uyandırsın... Cehaletten kurtarsın... Gönüllerimize ma'rifetu'llâhın nurlarını yağdırsın... Gönüllerimizi aydınlatsın... Gönüllerimizin pasını gidersin...

Bir ayna paslanırsa, göstermez. O gönül âyinesinin pası giderse, maarif-i ilâhiyeyi insan oradan müşahede eder. Ma'rifetu'llâha eren, muhabbetu'llâha sahip olan, hâlis, hakîkî müslüman olmayı Allah cümlemize nasib eylesin; şu mübarek cuma akşamı hürmetine, şu mübarek Receb ayı hürmetine, şu mübarek

kandil hürmetine...

Allah-u Teâlâ Hazretleri, Receb ayına *Receb el-Esab* buyurmuş. Yâni din kitaplarımızda bildiriliyor ki, sıfatlarından bir tanesi *Receb el-Esab*... Böyle rahmet-i ilâhiyyenin bol bol sabbolduğu, yâni döküldüğü; güldür güldür çağlayanlardan dökülür gibi, rahmet-i ilâhiyyenin döküldüğü bir ay bu ay... O rahmetlerden biz istifade edemezsek, çağlayanın yanında susuzluktan kavrulup da susuz ölürsek, yazık! Kana kana onlardan içip de, içini dışını nurlandıranlardan eylesin...

f. Hatm-i Hâcegân ve Dua

Fâtîha-i şerife mea'l-besmele-i şerife...

.....

Üçer salevât-ı şerife... ..

İkişer *Elem neşrah leke* mea'l-besmele...

.....

Onbeş İhlâs-ı Şerif mea'l-besmele...

.....

Fâtîha-i Şerife mea'l-besmele...

.....

Üçer salevât-ı şerife... ..

Fa'lem ennehû: "Lâ ilâhe illa'llâh" (9 defa)

Lâ ilâhe illa'llâhü'l-melikü'l-hakku'l-mübîn, muhammedün rasûlü'llâhi sâdıku'l-va'dü'l-emîn. Feeksirû mine's-salâti aleyhi tekûnû mine'l-fâizîn.

Allââhümme salli alâââ, seyyidinâââ...

muhammedinin nebiyyi'l-ümmiyyi ve alâ...
aalihiii, ve sahibihii, ve sellim... (3 defa)

.....

Sübhanè rabbiye'l-aliyyi'l-a'lel-vehhâb...

*El-hamdü lillâhi hakka hamdih.... Ve's-salâtü
ve's-selâmü alâ hayra halkihî seyyidinâ mu-
hammedin ve âlihî ve sahibihî ecmaîn... Ve men
tebiahû bi-ihsânin ilâ yevmi'd-dîn.*

*Allâhümme yâ rabbenâ, yâ rabbenâ, yâ rab-
benâ... Yâ mucîbe'ddeavât, yâ safiyye'l-eltâf,
yâ ekreme'l-ekremîn!..*

Yâ Rabbi, şu mübarek gece hürmetine yaptığımız ibadet ve tâatleri lütfunla kereminle kabul eyle... Zikirlerimizi, tesbihlerimizi, hatimlerimizi kabul eyle... Adedi bize bildirilmiş olanları ve kardeşlerimizin kendilerinin cüz dağıtarak okuduklarını ve sâir kardeşlerimizin kendilerinin okumuş oldukları hatimleri kabul eyle...

Yâ Rabbi hâsıl olan ücûr u mesûbâtı şu mübarek Regâib Gecesinde Peygamberimiz Efendimiz Muhammed-i Mustafâ SAS Hazretleri'ne âcizâne, nâçizâne, fakîrâne kandil hediyesi olarak arz ve takdim eyledik, vâsıl eyle yâ Rabbi!.. Peygamber Efendimiz'in şefaatine, iltifatına biz aciz ümmetleri nâil eyle yâ Rabbi!..

Yâ Rabbe'l-âlemîn, Peygamber Efendimiz'in cümle sevgili ashabının, etbâının, ahhâbının ruhlarına da ayrı ayrı hediye eyledik, vâsıl eyle...

Yâ Rabbi, sâir enbiyâ ve mürselîn ve cümle

evliyâullahın ve hâssaten verese-i enbiyâ ulemâ-i izâmımız ve meşâyih-ı kirâmımızın, silsilemize mensub sâdât ve meşâyih-ı turûk-u aliyyemizin ruhlarına hediye eyledik vâsıl eyle...

Hatimleri okuyan kardeşlerimizin geçmişlerine ve sâir ihvânımızın geçmişlerine ikrâm eyle...

Yâ Rabbi, şu beldelerde o şehidlerin, gazilerin hürmetine yaşıyoruz; bu beldeleri Allah Allah diye diye, canını ortaya koyarak, çarpışarak fethetmiş olan fatihlerin, şehidlerin ruhlarına hediye eyledik vâsıl eyle...

Yâ Rabbe'l-âlemîn, cümle ashab-ı hayrât ü hasenâtın ruhlarına vâsıl eyle... Hâssaten içinde toplanıp da şu ibadetleri yapabildiğimiz şu caminin yapılmasında emeği geçmiş olanların geçmişlerinin ruhlarına ikram eyle... Amin diyen kardeşlerimizin de geçmişlerine ikram eyle...

Şu beldemizde medfun bulunan mü'minîn ü mü'minâtın, hâssaten beldemizin medar-ı iftihar olan evliyâullahın, Tâceddin Sultan'ın, Hacı Bayrâm-ı Velî Hazretleri'nin ruhlarına hediye eyledik vâsıl eyle...

Yâ Rabbe'l-âlemîn, Hazret-i Adem Atamız'dan bugüne kadar gelmiş, geçmiş mü'minîn ü mü'minât ve müslimîn ü müslimât ve sâlihîn ü sâlihâta da hediye eyledik vâsıl eyle...

Yâ Rabbe'l-âlemîn, arkasından nesilleri kesilmiş olup, boynu bükük hayır dua beklediği halde, kendisine dua edilmeyenlere de ikram eyle yâ Rabbi!..

Yâ Rabbe'l-âlemîn, cümlesinin kabirlerini şu hediye-i Kur'aniyyelerimizle pürnûr eyle... Yâ Rabbi, bu hatimleri kendilerine yoldaş eyle... Ruhlarını memnun ve mesrûr eyle...

Yâ Rabbe'l-âlemîn, Ümmet-i Muhammed'e rahmeyle... Yâ Rabbi, Ümmet-i Muhammed'e lütfeyle... Yâ Rabbi, Ümmet-i Muhammed'in başına gelenler kendi müslümanlıklarındaki kusurlarındandır; yâ Rabbi, bizleri afv ü mağfîret eyle... Yâ Rabbi, bizleri lütfunla, kereminle ıslah eyle... Kahrınla, gazabınla ıslah eyleme yâ Rabbi!.. Düşmanla terbiye eyleme yâ Rabbe'l-âlemîn!..

Yâ Rabbi, şu güzel sulh ü sükûn zamanlarında, bugünlerin kadrini, kıymetini bilip de, sana güzel kulluk etmeyi nasib eyle... Başı dara gelince, sıkıştığı zaman seni ananlardan eyleme yâ Rabbi!.. Çünkü öylelerinin duasını kabul etmeyeceğini bildirmişsin yâ Rabbe'l-âlemîn!..

Yâ Rabbi, evlatlarımızı, ailelerimizi, zürriyetlerimizi de sevdiğin kullar eyle... Yâ Rabbi, bizi cümle sevdiklerimizle, dostlarımızla beraber cennetine dahil eyle... Sevdiklerimizden bazılarını aramızda görmeyip de, bizi mahzun eyleme yâ Rabbi!..

Yâ Rabbi, şaşırان kardeşlerimize hidayet eyle... Yâ Rabbi, bize zikrinde, şüküründe, hüsn-ü ibadetinde yardım eyle... Yâ Rabbi, tevbe bizi sadık tevbe eyle... Yâ Rabbi, bizleri vefakâr kul eyle, tevbesine bağlı kullardan eyle... Söz verip de dönenlerden eyleme...

Yâ Rabbe'l-âlemîn, gözümüzün perdesini kaldır... Yâ Rabbi, gönlümüzün içini nurlandır, gönül gözümüzü aç...

Yâ Rabbe'l-âlemîn, hakkı hak olarak görüp ona tâbî olmayı bizlere nasib eyle... Bâtılın bâtil olduğunu görüp ondan kendimizi korumayı, uzak durmayı nasîb eyle...

Yâ Rabbi, bir kavmin fitnesini murad ettiğin zaman, bizi o fitneye uğrayanlardan eyleme... Yâ Rabbi, ahir zamanın fitnelerine bizleri karıştırıp helâk eyleme... Deccal'in fitnesine uğratma...

Yâ Rabbe'l-âlemîn, dîn-i mübîn-i İslâm'ı iyice öğrenmeyi nasîb eyle... Okuyup hatimlerini indirdiğimiz şu Kur'an-ı Kerim'in ahkâmına bizleri âşinâ eyle... Yâ Rabbi, bizleri ehl-i Kur'an zümresine dâhil eyle... Yâ Rabbi, bizi okuduğumuz şu Kur'an-ı Kerimlerin şefaatine nâil eyle...

Yâ Rabbe'l-âlemîn, ömrümüzü Kur'an-ı Kerim'in ahkâmına göre sürmeyi nasîb eyle... Haramlarını haram bilip, ondan uzak durmayı nasîb eyle... Helâlleri helâl bilip, onları işlemeyi nasîb eyle... Sevaplı işlerle ömrümüzü geçirmeyi nasîb eyle...

Yâ Rabbe'l-âlemîn, cümlemize sıhhat ü afiyetler nasîb eyle... Kardeşlerimizin yakınlarının, kendilerinin, dostlarının hastalıklarına şifalar ihsân eyle... Yâ Rabbi, gizli âşikâr dertlerimize devâlar ihsan eyle...

Yâ Rabbe'l-âlemîn, her işimizin önünü, sonunu hayr eyle...

Yâ Rabbe'l-âlemîn, müslümanların arasındaki kırılganlıkları izâle eyle... Çarpışmaları sulha döndür...

Yâ Rabbe'l-âlemîn, müslümanların gönüllerini tevhid eyle...

Yâ Rabbe'l-âlemîn, müslümanlarla uğraşan kâfirleri perişan eyle...

Yâ Rabbi, senin yolunda i'lâ-yı kelimetullah için, dîn-i mübîn-i İslâm'ı korumak için çarpışanları mansur ve muzaffer eyle... Esir, mazlum ve mağdur kardeşlerimizi esaretten, zulümden ve gadirden halâs eyle yâ Rabbi!..

Yâ Rabbi, bizlere tevfiğini refik eyle... Ömrümüzü senin yolunda geçirmeyi nasîb eyle yâ Rabbi!.. Peygamber Efendimiz'in sünnetine sımsıkı temessük eylemeyi, böylece şehid sevapları kazanmayı nasîb eyle yâ Rabbi!..

Senin dinini cihanın en uzak köşelerine kadar yaymayı bizlere nasîb eyle yâ Rabbi!.. Ezanların sustuğu diyarlara tekrar ezanlar okumayı, götürmeyi, bizlere nasîb eyle yâ Rabbi!... İstilâya uğramış İslâm beldelerini tekrar kurtarmayı nasîb eyle yâ Rabbi!..

Cümlemizi helâl, pâk tıyb kazançlar ile merzuk eyle yâ Rabbi!... Haramlarından bizleri mahfuz eyle yâ Rabbi!..

Son nefeste cümlemize ol kelime-i tayyibe-i münciye-i mübâreke ki, buyurun:

“—Eşhedü en lâ ilâhe illa'llâh, ve eşhedü enne muhammeden abdühû ve rasûlüh.” diyerek, ve Rasûlüllah Efendimiz'in cemâlini müşâhede

ede ede, cennetteki köşkerimizi, bahçelerimizi göre göre ruh teslim etmeyi nasîb eyle yâ Rabbi!..

Bi-hürmeti esmâike'l-hüsnâ ve habîbike'l-müctebâ... Ve bihürmeti leyleti'r-regâib... Ve bi-hürmeti leyleti'l-cumâti'l-garrâ... Ve bi-hürmeti esrârı sûreti'l-fâtihah!..

Prof. Dr. Mahmud Es'ad COŞAN

28. 03. 1985 - Özelif Camii / ANKARA

[Bütün MÜBAREK GÜN VE GECELER
sohbetlerine PDF olarak
ulaşmak için tıklayınız.](#)

SERVER
KÜRSÜ